apfel Dhanv. 4,4. Bhâvapr. 1,203.

देवितव्य n. 1) impers. *zu würfeln.* — 2) *das Würfeln.*

देविदास m. N. pr. verschiedener Männer.

देविन् Adj. Subst. *würfelnd, Würfelspieler.*

*देविय m. Hypokoristikon von देवदत्त.

*देविल 1) m. desgl. — 2) Adj. = धार्मिक.

देवीक am Ende eines adj. Comp. von देवी *Fürstin, Königin.*

देवीकवच n. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. No. 174.

देवीकृति f. N. pr. eines Lusthains.

*देवीकोट m. N. pr. einer Stadt.

देवीक्रीडा f. *der Spielplatz der* Durgâ Bṛhadd. bei Sâj. zu ṚV. 10,95.

देवीगर्भगृह n. s. गर्भगृह 2).

देवीगृह n. 1) *ein Tempel der Göttin* Durgâ. — 2) *das Gemach einer Fürstin.*

देवीतन्त्र n. Titel eines Tantra.

देवीत्व n. *die Würde* 1) *einer Göttin.* — 2) *einer Fürstin.*

देवीदत्त m. N. pr. eines Mannes.

देवीधामन् n. *ein Tempel der* Durgâ Râǵat. 3,407.

*देवींधियक Adj. *die Worte* देवीं धिया *enthaltend.*

देवीपादह्रय n. N. pr. eines Wallfahrtsortes.

देवीपुराण n. Titel eines Upapurâṇa.

देवीपुराणीय Adj. *zum* Devîpurâṇa *gehörig.*

देवीभवन n. *ein Tempel der* Durgâ.

देवीभागवत (Opp. Cat. 1) und °पुराण n. Titel eines Purâṇa.

देवीभाव m. *die Würde einer Fürstin* Vâmana S. 47, Z. 8.

देवीभेडगिरि oder भेड° m. N. pr. eines *Berges.*

देवीमत n. Titel eines Tantra.

देवीमहादेव n. Titel eines Schauspiels.

देवीमहिमन् m. Titel eines Werkes.

देवीमाहात्म्य n. Titel eines Abschnitts im Mârk. P.

देवीयामलतन्त्र n. Titel eines Tantra.

देवीरहस्य und °पटल (Opp. Cat. 1) n. Titel eines Abschnitts im Rudrajâmalatantra.

*देवीरापक (Ganar. 7,435) oder *देवीरापसक Adj. *die Worte* देवीराप: *enthaltend.*

देवीशतक n. Titel eines Werkes Bühler, Rep. No. 137.

देवीसूक्त n. Titel *einer Hymne auf* Durgâ.

देवीस्तोत्र n. Titel verschiedener *Lobgesänge auf* Durgâ Bühler, Rep. No. 138. 455.

देवृकाम Adj. (f. आ) *den Schwager liebend.*

देवृघ्नी Adj. f. in अदेवृघ्नी.

*देवेज् Adj. *den Göttern opfernd, sie verehrend.*

देवेज्य m. Bein. Bṛhaspati's, *der Planet Jupiter.*

देवेद्ध (auch viersilbig) Adj. *von den Göttern entzündet.*

देवेन्द्र m. 1) Bein. Indra's. — 2) N. pr. eines Mannes.

देवेन्द्रकीर्तिदेव m. N. pr. eines Mannes.

*देवेन्द्रबुद्धि m. N. pr. eines buddh. Gelehrten.

देवेश 1) m. *a*) Bein. α) Brahman's. — β) Vishṇu's. — γ) Çiva's. — δ) Indra's. — *b*) *Fürst, König.* — 2) f. ई Bein. α) der Durgâ. — β) der Devakî, der Mutter Kṛshṇa's.

देवेशतीर्थ n. N. pr. eines Tîrtha.

देवेशय Adj. *im Gotte ruhend* (Vishṇu).

देवेश्वर m. 1) Bein. Çiva's. — 2) N. pr. verschiedener Männer. Auch °पण्डित.

देवेषित Adj. *gottgetrieben, — gesandt.*

देवेषु m. *Götterpfeil* Maitr. S. 1,4,13.

*देवेष्ट 1) m. *a*) *eine best. Heilpflanze.* — *b*) *Bdellion.* — *c*) *das Harz der Shorea robusta* Gal. — 2) f. आ *a*) *der wilde Citronenbaum.* — *b*) = 1) *a*).

देवैनस् n. *Fluch der Götter.*

*देवोद्यान n. *Götterhain.*

देवौकस् n. Bein. des Berges Meru.

(देव्य) देविम्न n. *göttliche Würde, — Macht.*

देव्यागम m. Titel eines Werkes.

देव्यायतन n. *ein Tempel der* Durgâ Râǵat. 3,408.

देव्युपनिषद् f. Titel einer Upanishad.

देश् 1) m. (adj. Comp. f. आ) *a*) *Ort, Platz, Gegend* (auch am Körper). देशम् आ-वस् oder नि-विश् *seinen Sitz an einem Orte aufschlagen.* देशे (insbes. mit काले verbunden) *am rechten Orte* 45,4. 140, 31. — *b*) *Land, Reich.* Mit einem Gen. *Jmds Heimat* 113,28. — *c*) *Raum.* — *d*) *Theil.* — *e*) *Geheiss.* — 2) f. देशी *a*) *Landessprache, Provincialism.* Pl. Deçîn. 1,37. Nom. abstr. °त्व n. 15. 18. — *b*) *vulgärer Gesang* S. S. S. 3. 4. — *c*) *Tanz* (im Gegens. zu *Pantomime*). — *d*) *eine best.* Râgiṇî S. S. S. 37.

°देशक Adj. Subst. *anzeigend, anweisend, lehrend, Anweiser, Lehrer.*

देशकारी f. *eine best.* Râgiṇî S. S. S. 55.

देशकाल m. Du. *Ort und Zeit.* Sg. *Ort und Zeit für Etwas* (Gen.) Mṛkkh. 49,18.

देशकालज्ञ Adj. *Ort und Zeit kennend.* Nom. abstr. °ता f. Cit. im Comm. zu R. ed. Bomb. 4,54,2. Kâd. 2,28,5. 6.

देशकालविद् Adj. dass. Karaka 1,15.

देशकालविरोधिन् Adj. *auf Ort und Zeit keine Rücksicht nehmend* Spr. 6796.

देशकालव्यतीत Adj. *am unrechten Ort und zur unrechten Zeit erfolgend* Spr. 1812.

देशच्युति f. *Landesflucht* Spr. 5770.

देशज und °जात Adj. *am rechten Orte —, im rechten Lande geboren, von ächter Herkunft* (Pferde, Elephanten).

देशज्ञ Adj. *ortskundig* R. 2,85,6.

देशट m. N. pr. eines Brahmanen.

देशदृष्ट Adj. *im Lande geltend, landesüblich.*

देशधर्म m. *Landesgesetz, — brauch.*

देशना f. 1) *Anweisung, Unterweisung, Lehre.* — 2) Pl. Titel eines Werkes.

देशनिर्णय m. Titel eines Werkes.

देशपाली f. *ein* Râga *von fünf Tönen* S. S. S. 101.

देशभ n. *das über ein Land herrschende Gestirn* Varâh. Jogaj. 9,4.

देशभाषा f. *Landessprache.*

देशमानिक m. Pl. N. pr. eines Volkes.

°देशरक्षिन् Adj. Subst. *das Land — beschützend,* so v. a. *Fürst von* Daçak. 5,1.

देशराजचरित n. Titel eines Werkes.

*देशरूप n. *Schicklichkeit, Angemessenheit.*

देशविभंश m. *Verfall eines Landes* Varâh. Bṛh. S. 45,7.

देशवृत्त n. *ein Kreis, der von seiner Stellung zum Orte des Beobachters abhängt.*

देशस्वामिन् m. *Landesfürst* Ind. St. 15,409.

देशाक्रमण n. *Einfall in ein Land* Kull. zu M. 7,207.

देशाक्षी und देशाखी f. fehlerhaft für देशाख्या.

देशाख्य 1) m. *ein best.* Râga S. S. S. 81. — 2) f. आ *eine best.* Râgiṇî S. S. S. 65.

देशाख्यिका f. = देशाख्य 2) S. S. S. 111.

देशाग m. fehlerhaft für देशाख्य 1).

देशाचार m. *Landessitte* Jolly, Schuld. 317.

देशाटन n. *das Reisen.*

देशातिथि m. *ein Gast im Lande, Fremdling.*

देशान्तर n. 1) *eine andere Gegend, ein anderes Land, Fremde* 124,24. °स्थ Adj. Mân. Çr. 8,21. — 2) *Erdlänge, die Entfernung vom Hauptmeridian.*

देशान्तरित Adj. *in einem andern Lande lebend* Gaut. Vgl. Spr. 2965.

देशान्तरिन् Adj. Subst. *zu einem andern Lande gehörig, Fremdling.*

देशावकाशिक und °व्रत n. *ein best. Gelübde bei den* Ǵaina.

देशिक Adj. und Subst. m. 1) *den Weg anzeigend* MBh. 1,89,23. *Wegweiser.* — 2) *Anweiser, Lehrer* Agni-P. 27,12. 26. 38. 61. — 3) *ein Reisender.*

देशिन् 1) Adj. am Ende eines Comp. *angebend, anzeigend.* — 2) f. °नी *Zeigefinger.*

देशीकट्टरि f. *ein best. Tanz* S. S. S. 268.